Club de Valents Violència 0, millora de la convivència i de la inclusió

written by M. Luisa Jaussi | 10 de September de 2025

El **club de valentes i valents violència zero** és l'actuació educativa d'èxit que més col·labora a superar el *bullying* a les escoles. Així està reconegut per la Comissió Europea, per Harvard, per Wisconsin… i, un poc més a prop, pel Cercle d'Economia de Catalunya, que li va donar el premi a l'escola Montserrat de Terrassa pels resultats obtinguts en la millora de la convivència i de la inclusió en fer el club de valentes i valents violència zero.

Això és així, independentment de l'estratègia que utilitzen, ja siga l'escut, la cortina màgica o qualsevol altra, perquè **seguix totes les recomanacions científiques internacionals** de mobilitzar als i les testimonis (amb programes com *Bystander Intervention* o *Upstander*) per a fer costat a les víctimes i enfrontar-se a qui agredix, llevant atractiu a la violència. O, cosa que és el mateix, "tots a una", com en *Fuenteovejuna*. És l'actuació més efectiva i inclusiva amb tot l'alumnat.

Els i les alumnes de totes les edats aprenen ràpidament que no és admissible cap actitud violenta, que sempre cal fer

costat a les víctimes i als qui les defenen. També els familiars donen suport, fins i tot els dels agressors, quan veuen que així s'ajuda als seus fills i filles i que van deixant d'estar etiquetats i de rebre contínues queixes i freqüents expulsions.

Perquè **no es tracta d'aïllar persones**, traient-les de l'aula o enviant-les a un racó, pràctica molt habitual en molts centres educatius i totalment rebutjada pels qui apliquen el club de valentes violència zero, **sinó de no permetre** determinades conductes i actituds i crear escoles segures per a tot l'alumnat. Quan molts i moltes alumnes s'enfronten a una actitud violenta i fan costat a la víctima, es posa l'atractiu en eixa actuació, en rebutjar la violència. No es tracta d'excloure o etiquetar, es tracta de llevar atractiu a les actituds violentes. **I és d'eixa manera, és llavors quan la persona agressora canvia**. Perquè aprén que ja no li funciona i tampoc necessita utilitzar la violència per a tindre èxit social. I, al seu torn, veu que tindrà més èxit canviant la seua actitud, que **els altres companys i companyes ho estan desitjant i li ho deixen clar**.

En la meua experiència fent formació en centres sobre este tema, m'he trobat amb el rebuig inicial d'algun professor o professora, per eixa **por a l'etiquetatge de l'alumnat**. Després em solc assabentar que són els qui més etiqueten o expulsen de l'aula els qui manifesten estes reticències. Una vegada, després d'una formació, ho vaig veure amb els meus propis ulls: qui s'havia oposat a esta actuació, als pocs minuts de tornar a l'aula havia expulsat, com solia ser habitual, a l'alumne en qui estava pensant quan va expressar la seua desconfiança en l'actuació.

Una alumna que, juntament amb altres xiquets i xiquetes de la seua classe, va defendre a un company enfrontant-se

pacíficament a un alumne d'un curs superior, **qui a més era el seu germà**, ho tenia molt clar quan ho explicava:

> *«Jo ho vaig fer amb el meu propi germà, és un acte d'amor»*

⇒ *Llig ací tots els articles del monogràfic «Atacs mediàtics a l'educació»*

Imatge generada amb IA en ChatGPT